Вип. IV. Р. 1913. Ч. 56.

ХРОНЇКА

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА

У ЛЬВОВІ.

Справоздане за місяцї: вересень—грудень.

Засїданя Виділу.

XI зас. дня 10 вересня.

1) Присвячено посмертну згадку дійсному членови М. Комарову з Одеси. 2) Переведено уконституоване нового Виділу, вибравши заступником голови дра Стефана Томашівського, секретарем дра Володимира Левицького, касієром дра

Василя Щурата, та приділивши реферати: каменицї інжинїрови Юлїянови Мудракови, книгарнї дрови Володимирови Вергановському, музея дрови Стефанови Рудницькому, бібліотеки дрови Богданови Барвінському. 3) Покликано до видїлу заступника проф. Філярета Колессу на місце дра Івана Раковського, що виїхав до Парижа. 4) Порішено візвати секції, щоб відновили мандати делєґатів до Видїлу, о скільки вони вигасли. 5) Ухвалено, щоби засїданя Видїлу відбували ся автоматично що два тижнї, а на жаданє двох членів Видїлу навіть що тижня. 6) Ухвалено примістити канцелярію Товариства в домі при ул. Чарнецького, ч. 26, а засїданя Видїлу відбувати в сали музея при ул. Чарнецького, ч. 24. 7) Принято 6 нових членів. 8) Вибрано комісію для веріфікації протоколу загальних зборів, зложену з видїлових: дра В. Щурата, дра В. Левицького, дра С. Рудницького. 9) Вибрано комісію для виготовленя проєкту статута, зложену з видїлових: дра В. Охримовича, дра С. Томашівського, дра С. Рудницького. 10) Ухвалено розписати новий конкурс на біоґрафію Т. Шевченка, визначуючи за неї премію пок. Ол. Кониського в висотї 1000 рублїв. 11) Відчитано письмо Всеволода Головацького в справі стипендійної фундації ім. Якова Головацького в висотї 5000 К і передано його до зреферованя дрови В. Охримовичеви. 12) Принято до відома письмо С. Шелухина з Одеси і ухвалено а) Просити його, щоб уривок листу В. Антоновича до Мйодушевського прислав до музея Товариства (для евентуального видрукованя в „Записках"). б) Справу запису Володковича на львівський унїверситет передати до розглянення парляментарній репрезентації. в) Справу запису Пелехина передати до зреферованя дрови С. Баранови. 13) Принято до відома, що субвенцію міністерства просвіти в висотї 50.000 К піднято й ужито майже в цїлости на сплату векслевих довгів. 14) Ухвалено перенести маґазин видань Товариства до дому при ул. Чарнецького, ч. 24. 15) Затверджуючи ухвалу історично-фільософічної секції, позволено проф. М. Грушевському передрукувати в своїх збірниках деякі статї з „Записок" останнього десятилїтя і видати в перекладї на московську мову ті части „Історії України-Руси", які містять ся в невичерпаних іще томах „Збірника".

XII зас. дня 24 вересня.

1) Принято до відома справоздане комісиї для провіреня протоколу з загальних зборів. 2) Узгляднено бажане етноґрафічної комісії, щоби призначити до диспозициї її квоту 200 К на дрібні видатки. 3) Відчитано письмо Антропольоґічного Товариства в Москві в справі його ювилея (28 жовтня) й ухвалено передати його етноґрафічній комісиї. 4) Ухвалено вислати даром XI—XII томи Фільольоґічного Збірника (Кореспонденцію Як. Головацького) бібліотеци „Museum kralestva českého" в Празї. 5) Ухвалено відступити безплатно кімнату в Академічнім Домі бібліотеці „Ґеоґрафічного кружка". 6) Принято до відома реферат дра В. Охримовича в справі стипендійного фонду ім. Як. Головацького постановляючи приняти його з деякими змінами в фондаційнім акті, які запропонував референт. 7) Принято до відома реферат дра В. Охримовича в справі запису Володковича на львівський університет. Справа представилась так, що нема нїякої надії, щоби той запис дістав ся будучому українському унїверситетови. 8) Вибрано дра В. Щурата делеґатом Виділу до комітету ювилея Шевченка. 9) Дано повновласть референтови музея дрови С. Рудницькому до переговорів з управою Національного музея в справі виміни музеальних обектів. 10) Ухвалено виплатити М. Залїзнякови 150 К гонорара за зладжене катальоґа музея. 11) Принято до відома обчислене доходів і видатків Товариства по конець року 1913, предложене касієром дром Щуратом. Тому що видатки ріжнились би від доходів о суму 63.317 К, то порішено: а) Поурґувати членів Товариства о заплату залеглих вкладок. б) Звернути ся до львівської й закордонних книгарень із домаганем зложеня рахунків та евентуального звороту інвестіційних коштів ратами. 12) Упрошено дра В. Щурата, щоби зладив „Хроніку" Товариства за місяцї: май—серпень. 13) Ухвалено здержати ся зі справою вкупу лїт служби (перед 1909) для трьох урядників Товариства: Вол. Гнатюка, Ів. Кревецького і дра Ів. Джиджори до часу утвореня українського пенсійного заведеня.

XIII зас. дня 8 жовтня.

1) Покликано до Виділу дра Ів. Зїлинського на місце неприсутного дра В. Вергановського. 2) Затверджено ухвалу етно-

ґрафічної комісії, щоби Етноґрафічний Збірник висилати всім, хто пришле до нього матеріял і буде названий в передмові. 3) Порішено пригадати секціям і комісіям, що мають у найблизшім часї предложити Видїлови свої домаганя і дезидерати. 4) Ухвалено удїлити С. Гаєвському, учителеви ґімназиї в Смілій, потрібних йому публїкацій у відбитках із „Записок“. 5) Передано до полагодженя управі музея лист Александровича в справі портрету його дїда і деяких инших портретів. 6) Ухвалено віддати до розпорядимости Академічному Домови опорожнені убікації з застереженем одної кімнати для канцелярії Акад. Дому і евентуально одної для бібліотеки. 7) Ухвалено перевезти решту музея з Акад. Дому до дому при ул. Чарнецького, ч. 24. 8) Передано до зреферованя інж. Ю. Мудракови проект дра В. Щурата, щоби в цїли уреґульованя відношеня Товариства до Акад. Дому розглянути фінансовий звязок із ним. 9) Ухвалено устроїти в соті роковини уродженя Т. Шевченка святочні збори членів Товариства й порозуміти ся в справі прелеґентів із секціями та комісіями. 10) Ухвалено уповажнити делеґата Товариства до комітету Шевченківського ювилею, дра В. Щурата, щоби заявив: а) що Товариство в соті роковини уродженя Шевченка (10 марта, 1914) устроїть святочні збори членів; б) що має в плянї скликати в роцї 1914 зїзд українських учених, лїтератів і артистів. 11) Признано урядникови музея М. Залїзнякови, виїмково, суму 120 К на обезпечене за 1912 р. і установлено його урядові години в музею від 10—12 рано і від 3—6 по полудни. 12) Ухвалено виплатити дрови Ів. Франкови 1000 К ювилейного дару від Товариства, признаного попередним Видїлом.

XIV зас. дня 22 жовтня.

1) Принято до відома, що з президії вислано кондоленційне письмо до кураторії Закладу ім. Осолїньских з приводу смерти Антонія Малецкого. 2) Ухвалено удїлити прив. ґімназії в Городенції деяких видань Товариства, з виїмком тих, що від 1911 р. були їй вже висилані. 3) Ухвалено подарувати Бібліотецї ім. Ів. Франка в Дрогобичи 5 примірників „Кобзаря“. 4) Принято до відома письмо етноґрафічної комісії в справі зїзду (учених, лїтератів і артистів), святочних зборів і дезиде-

ратів комісії та передано фільольоґічній секциї. 5) Принято до відома справоздане дра В. Левицького з ухвал останнього засїданя математично-природописної секциї. 6) Затверджено на предложене математично-природописної секциї дійсним членом Товариства дра Миколу Чайківського у Львові. 7) Принято до відома резиґнацію Ростислава Заклинського з його місця в бібліотеці. 8) Принято 4 нових членів. 9) Принято до відома, що статутова комісія виготовила проект нового статута Товариства, котрий по видрукованю і дорученю всім членам Виділу буде предметом нарад спеціяльного засїданя Виділу дня 29 жовтня. 10) Вислухано реферату інж. Ю. Мудрака в справі Академічного Дому. На основі того реферату ухвалено резолюцію: Виділ Наук. Тов. ім. Шевченка стоїть на тім, що в інтересї Товариства і самого Акад. Дому належить віддїлити Акад. Дім від Товариства та що треба сотворити якусь окрему інституцію, яка переймилаб на себе маєток і зобовязаня Акад. Дому. Про сю ухвалу порішено повідомити кураторію Акад. Дому. 11) На внесене референта Акад. Дому інж. Ю. Мудрака ухвалено кредит до висоти 200 К на направу даху Акад. Дому. 12) Принято до відома заяву книгарнї у Львові про готовість до звороту інвестіційних коштів. 13) На внесене референта книгарнї дра В. Вергановського ухвалено дати помічникови в книгарнї, Л. Демидчукови, відпустку до кінця мая 1914 р. з місячною платою 40 К. 14) Розглянено оферту Ґлязермана на напис на домі Товариства при ул. Чарнецького, ч. 24 і віддано до зреферованя інж. Ю. Мудракови.

XV зас. дня 29 жовтня.

1) Відчитано письмо проф. М. Грушевського з дня 24 жовтня, яким повідомляє про свою резиґнацію з уряду голови в Товаристві і редактора „Записок". 2) Рішено отворити музей для публичного ужитку і оповістити се в часописях. 3) Переведено обширну дискусію над проектом нового статута, принято його з деякими поправками і рішено видрукувати його та розіслати усїм членам Товариства з візванем, щоб найдальше до 15 падолиста подали свої заміти й евентуальні домаганя.

XVI зас. дня 5 падолиста.

1) Ухвалено вислати привітне письмо від Виділу Археольоґічному Товариству в Москві з нагоди 25-ліття його істнованя, а проф. Фед. Коршеви з нагоди 70 роковин його уродженя. 2) Признано 50 К запомоги Романови Сорохтееви, ученикови Академії красних штук у Кракові. 3) Ухвалено відступити даром III—IV томи „Гуцульщини" В. Шухевича для „Klub-y Architektů" у Празї. 4) Принято 4 нових звичайних членів. 5) Ухвалено просити Раду місьску у Львові, щоб позволила поставити памятник Шевченкови на площи перед каменицями Товариства; рівнож ухвалено вислати в тій справі депутацію до президента міста, зложену з членів дра С. Федака, дра С. Томашівського і дра В. Левицького. 6) Принято до відома, що маґазин видань Товариства перенесено до дому при ул. Чарнецького, ч. 24 і зладжено інвентар його. 7) На основі реферату інж. Ю. Мудрака ухвалено дати напис на домі Товариства при ул. Чарнецького, ч. 24, коштом 395 К.

XVII зас. дня 19 падолиста.

1) З приводу письма львівського „Комітету для вистави килимів" порішено не видавати взагалї ніяких обектів із музея. 2) Рішено просити дра К. Студинського, щоби дав передмову до „Збірника фільольоґічної секції" т. XVI, котрий вже зложений. 3) Ухвалено в справі виданя альбома вишивок Сороковського поручити управі музея вести дальші переговори з автором. 4) Ухвалено виасиґнувати управі музея 40 К на закупно буковиньских вишивок. 5) Рішено постарати ся, щоби в роцї ювилею Шевченка умістити памяткову таблицю на домі Товариства. 6) Вибрано буджетову комісію, зложену з членів Виділу дра С. Томашівського, дра В. Щурата і дра В. Левицького. 7) Принято до відома інформацію від парляментарної репрезентациї, що субвенція на дім Товариства буде вставлена в державний буджет на другу половину 1914 р. 8) Принято 7 нових звичайних членів. 9) Принято до відома заяву книгарнї в Київі, що вона не в силї ще звернути нїчого із вкладів Товариства. 10) Підвисшено слузї Іванови Войташеви місячну платню на 60 К від сїчня 1914 р.

XVIII зас. дня 3 грудня.

1) Принято деякі зміни в проектї нового статута, пропоновані статутовою комісією. 2) Принято до відома письменне пояснене проф. М. Грушевського в справі звязку Акад. Дому з Товариством. 3) Принято до відома запрошене Національного музея на святочне отворене дня 13 грудня й рішено вислати відпоручників: дра С. Томашівського і дра Ів. Франка. 4) Рішено вислати привіт „Публичній Бібліотецї" в Петербурзї з нагоди 100-лїтного ювилею (2 [15] січня 1914). 5) Ухвалено дати звичайний даток на коляду для убогих учеників школи ім. Шашкевича у Львові. 6) Ухвалено дати даром бібліотецї учителїв прив. укр. ґімназії в Буську ті видання Товариства, яких вона ще не має. 7) Принято до відома письмо проф. О. Новицького з Москви в справі видання альбома малюнків Шевченка з моноґрафією. 8) Принято рахунок з ужитя підмоги для вакаційних екскурсій в Чорногору студентів львівського унїверситу під проводом дра С. Рудницького. 9) Принято до відома письмо київської книгарнї Товариства з рахунком за I часть VIII т. „Історії України-Руси" на суму 521 руб. 65 коп. 10) Принято до відома, що вийшов IX том Укр.-руськ. Архіва. 11) Передано референтови бібліотеки дрови Б. Барвінському просьбу О. Назарієва о підвисшене платнї і стабілїзацію. 12) Рішено звільнити Якова Миколаєвича, учителя в Тернополи від членських вкладок по конець 1913 р. 13) Рішено звинути з днем 31 грудня посаду канцелярійного мундaнта з фінансових причин. 14) Рішено зголосити до загального заведеня пенсійного намір вкупу службових лїт для урядників Товариства (перед 1909).

XIX зас. дня 10 грудня.

1) Ухвалено скликати надзвичайні загальні збори Товариства на 26 грудня, о год. 4 по полудни в сали музея з таким порядком нарад: а) відкрите зборів; б) зміна статута (реф. др. В. Охримович); в) фінансовий стан Товариства (реф. др. В. Щурат). 2) Передано референтови книгарнї дрови В. Верґановському письмо „Достави" в справі продажі книжок у Вінніпеґу (Манїтоба). 3) Принято до відома, що вийшов 116 том „Записок".

XX зас. дня 17 грудня.

1) Передискутовано провкт прелімінаря на рік 1914, предложений буджетовою комісією. 2) Вибрано для провірена фінансового стану Товариства комісію зложену з дра С. Томашівського, дра В. Щурата і дра В. Левицького. 3) Принято до відома ухвали секцій: а) історично-фільософічної, щоб визначити тимчасовий кредит на видане бібліоґрафії Шевченківської і зарезервувати в буджеті на рік 1913 квоту на видане IV т. „Студій з поля суспільних наук", що вийде в першій половині 1914 р.; б) математично-природописної секції, щоб узглядинти деякі дезідерати її в справі з'їзду учених. 4) Рішено відповісти на письмо харківського Літературно-художницького Кружка, що Товариство не може взяти участи в виставі архітектури з причини технїчних трудностий. 5) З приводу просьби Педаґоґічного Кружка при варшавськім унїверситетї о комплет „Записок" в заміну за деякі московські журнали рішено запитати, які журнали мав би кружок для заміни. 6) Ухвалено дати звичайний даток на коляду для убогих дітий школи вправ при ц. к. жіночій семинарії у Львові. 7) Наслїдком просьби управителя книгарні в Київі, Лаврова, о відпустку рішено вислати зі Львова до Київа помічника книгарнї О. Сироїда з відпусткою на час його побуту в Київі. 8) На внесене референта книгарнї дра В. Вергановського рішено подати „Доставі" умови, на яких Товариство моглоб дати в коміс свої видання для філії „Достави" в Віннїпеґу. 9) Передано до заопініованя референтови книгарнї письмо пп. Кисїля і Кобилянського в справі обнятя в коміс видань Товариства в Сполучених Державах. 10) Признано одноразову підмогу функціонарям книгарнї в висоті місячної платнї. 11) Підвисшено платню п. Панкевичевій на 150 К, а п. О. Сироїдови на 140 К місячно.

XXI зас. дня 24 грудня.

1) Принято до відома, що президія вислала кондоленційне письмо членови Виділу дрови Богданови Барвінському по причині смерти його матери. 2) Передано історично-фільософічній секції до заопініованя просьбу В. Дорошенка о відпустку і підмогу на наукову подорож. 3) Принято до відома дезідерати фільольоґічної секції, предложені проф. Ф. Колессою.

Збірник секції рішено друкувати лиш в однім томі. 4) Признано урядникам і функціонарям Товариства одноразовий дорожняний додаток у висоті 50% їх місячноЇ платнЇ. 5) Провірено 31 повновластий членів Товариства до заступленя Їх на загальних зборах. 6) Принято 46 нових звичайних членів.

XXII зас. дня 26 грудня.

1) Провірено 4 повновласти членів Товариства до заступленя їх на загальних зборах. 2) Ухвалено прийти на загальні збори з внесенем на відложене справи зміни статута наслЇдком розбіжности поглядів між членами на деякі точки проекту. Мотивоване внесеня поручено дрови В. Охримовичеви. 3) Обговорено докладно вислід довірочної наради членів Виділу із відпоручниками закордонних членів Т-ва при участи заступників львівської громади з 25. XII. і принято компромісову резолюцію вироблену на сій нарадЇ.

XXIII зас. дня 31 грудня.

1) Ухвалено прихилити ся до просьби проф. О. Новицького з Москви, щоби на альбомі малюнків Шевченка умістити кольорований автопортрет поета на окладцЇ і в текстЇ. 2) Ухвалено дати платну відпустку В. Дорошенкови для зладженя ШевченківськоЇ бібліоґрафіЇ і признано йому підмогу на кошти подорожи у квотЇ 450 К. 3) Іменовано делеґатом Товариства до Краєв. Шкільного Союза на рік 1914 дра Богдана Барвінського. 4) Ухвалено видати фототипію з першого виданя Шевченкового „Кобзаря". 5) Принято до відома, що буковинський Краєвий Виділ дарував музеєви Товариства альбом буковинських вишивок і рішено вислати йому подяку. 5) Іменовано Ол. Назарієва урядником Товариства з першим степенем платнї від 1 сїчня 1914. 6) Признано управителям друкарні і переплетнї дорожняний додаток у висотЇ половини їх місячної платнї.

Засїданя секцій.

ЗАСЇДАНЯ ІСТОРИЧНО-ФІЛЬОСОФІЧНОЇ СЕКЦІЇ.

XII зас. дня 10 вересня.

1) М. Залїзняк зреферував свою статю п. з. „Historya Rusi“ Ол. Яблоновского. 2) Секція вислухала критичних заміток М. Слабченка до статї М. Василенка п. з. „З історії устрою Гетьманщини“ й ухвалила надрукувати їх у „Записках“, евентуально з замітками М. Василенка. 3) Секція згодила ся, аби проф. М. Грушевський передрукував деякі свої статї з „Записок“ останнього десятилїтя й видав у російськім перекладі ті части його „Історії України-Руси“, які містять ся в невичерпаних іще томах.

XIII зас. дня 22 вересня.

Ф. Колесса зреферував свою працю п. з. „Варіянти мельодій українських народнїх дум, їх характеристика і ґруповане“. Ухвалено надрукувати в „Записках“, а в „Матеріялах до української етнольоґії“ подати зміст по нїмецьки.

XIV зас. дня 5 падолиста.

1) Відчитано лист проф. М. Грушевського з повідомленем, що уступає з президії секції. Ухвалено резиґнації не приняти до відома й просити проф. М. Грушевського, щоби взяв її назад;

в противнім разї, щоби подав її причини. 2) З огляду на се, що „Матеріяли до історії старої української пісні і вірші" М. Возняка не змістили ся в т. IX-ім „Укр.-р.-Архива", призначено для них ще т. X-й. 3) Принято до відома ухвали етнографічної комісії з дня 27 вересня с. р. 4) Відчитано письмо Видїлу до секцій і комісій з дня 13 жовтня в справі прелїмінаря наукових видань на 1914 р., проектованих святочних зборів дня 10 марта н. ст. й зїзду українських письменників у 1914 р. Секція ухвалила: а) просити Виділ, щоби признав у прелїмінари на 1914 р. кредит на такі видання секції й її комісій: 1 т. „Збірника", 1 т. „Жерел", 1 т. „Студій", 1 т. „Архіва", 2 т. „Матеріялів до укр. бібліографії" й 1 т. „Матеріялів до укр. етнольогії"; б) запитати всїх членів секції, чи підіймуть ся на святочних Шевченківських зборах дня 10 марта рефератів з рамени секції; в) справу зїзду українських письменників у 1914 р. віддати до реферату дрови Ів. Крипякевичеви.

XV зас. дня 19 падолиста.

1) Др. В. Щурат зреферував свою працю п. з. „Хрістосъ пасхонъ". 2) Той сам зреферував працю дра А. Єнсена (Стокгольм) п. з. Kotlarevśkyjs travestierte Aeneis". Обі праці ухвалено друкувати в „Записках".

XVI зас. дня 26 падолиста.

1) Секція приняла до відома ухвали бібліографічної комісії з дня 21 падолиста й ухвалила просити Виділ признати кредит у сумі 300 К на виготовлене бібліографії „Ševčenkiana" й збірника відзивів про Шевченка і його сучасників. 2) Секція ухвалила просити Виділ зарезервувати кредит з 1913 р. на видане IV т. „Студій з поля суспільних наук і статистики", який вийде в першій половині 1914 р. 3) Др. Ст. Томашівський реферує свою працю п. з. До історії Зборівської умови. 4) Принято до відома реферат дра В. Щурата про працю дра Г. Стрипського п. з. „Із старої письменности Угорської Руси". 5) Ів. Кревецький зреферував працю В. Гнатюка п. з. „Запропащена збірка угро-руських казок".

Зміст праці Ст. Томашівського:

Автор вказує темні місця в історії т. зв. Зборівської кампанії Яна Казимира проти Хмельницького 1649 р. та українсько-польської угоди, що закінчила сю кампанію. Причина неясностий у тім, що польське правительство бажало закрити фатальну невдачу коронної армії та цензурою відомостий з воєнного поля й офіціяльними фальшивими бюлетенами старало ся представити сю невдачу в державі і за границею як буцїмто.... світлу перемогу. В сих реляціях оповідає ся між иншим, що український гетьман сам писав 15/VIII до короля лист із просьбою дарувати йому вину і з заявою підданства і що тільки сей лист (написаний за примукою татарського хана) став товчком до переєправ й остаточної угоди.

В дїйсности одначе не гетьман просив перший короля, а противно — король гетьмана — і то гетьмана, якого перед тижнем скинув був із гетьманства й іменував на його місце иншого. Сей факт упокореня короля закрито так старанно, що одинока копія королївського листу переховала ся у хроніці львівських Бернардинів. І хоч хроніка ся появила ся друком ще 1874 р. у Львові, то одначе жаден історик, нї український, нї польський, не звернув уваги на сей — без сумніву автентичний — лист.

Зміст праці Г. Стрипського:

Автор дає огляд нечисленних унїятських друків на угорській Руси з другої половини XVII і першої половини XVIII століття. Спеціяльно займає ся віднайденим унікатом елементаря церковно-латинського, який зладив унїятський епископ Ольшавський і видрукував 1746 р. в Семигороді, в Колошварі. Ґенезу книжки бачить: 1) у нахилї Угорської Руси по принятю унїї до західної культури; 2) в заходах і починах Ольшавського на поли орґанїзації духовної освіти (в твореню семинарії для священства). Друковане книжки в Семигороді вияснює тим фактом, що Єзуїти в Тернаві, котрі друкували книжки для угорських Русинів, межи рр. 1744—1746 передали свої кирильські черенки Єзуїтам у Колошварі.

Зміст праці В. Гнатюка:

Автор подав інформації про одну збірку угро-руських казок із половини XIX віку, яка одначе десь запропастила ся й якої сліди (реєстр) знайшов ся між паперами пок. німецького історика літератури Р. Келера (R. Köhler). Розглянувши заголовки казок у збірці, автор усталює передовсім місце її походженя (західні комітати: Унґвар, Земплин, Шарош), а потім властителя її (найправдоподібнійше відомий історик угорської Руси І. Г. Бідерман). В кінци підносить велику вартість збірки, вважаючи її **першою** більшою збіркою українських казок взагалі.

XVII зас. дня 3 грудня.

1) Др. С. Томашівський зреферував працю акад. А. Шахматова (СПетербург) п. з. Лѣтописецъ Несторъ. 2) Др. Б. Барвінський зреферував свою працю п. з. Із студій над галицько-волинською літописю, І. Ухвалено обі праці друкувати в „Записках".

Зміст праці А. Шахматова:

Автор піднимає наново питанє, хто був автором найдавнійшої руської літописи. Давна традиція, що приписувала авторство її київо-печерському монахови Несторови, була захитана новійшими дослїдниками так, що „Повість временних лїт" уважаєть ся переважно анонїмним твором. Акад. Шахматов ставить ся одначе критично до сих висновків „новійшої історичної критики" і при помочи дуже бистрої арґументації доводить, що нема достаточних підстав перечити Несторови права звати ся першим лїтописцем, противно цїлий ряд фактів, добутих дорогою аналїзи лїтописи й инших жерел, потверджує Несторове авторство. Остаточні висновки студії такі: В рр. 1093—8 повстав київо-печерський лїтописний звід, зроблений на приказ ігумена Йоана. В 1110 р. Нестор, котрому в тім часї було около 55 лїт, взяв ся робити новий звід, названий ним „Повість временних лїт". В основу положена попередна компіляція, тілько вона доповнена і перероблена на підставі устних і письменних жерел; оповіданє по роках було доведене до 1110 р. В р. 1116 Несторова „Повість" переписуєть ся

михайлівським ігуменом Сильвестром (друга редакція). Сильвестрова компіляція стала відомою в Перемишли при дворі Ростиславичів і дала притоку Василеви, духовному кн. Василька Теребовельського, написати про осліплене Василька і звязані з сим події 1097—9 рр. В р. 1118 Несторова літопись підпадає в печерськім монастирі новій переробці, якої доконав чоловік, близький Володимирови Мономахови; вложено туди й оповідане Василя і доведено всю лїтопись до 1118 р. (третя редакція).

Зміст праці дра Б. Барвінського:

Автор у першій частині своїх студій над Галицькою лїтописю зупиняєть ся над відомим цитатом тамже з „Омира" про „лесть". На основі сього цитату висловили були деякі дослідники погляд, що наш лїтописець знав Гомера в оріґіналі, отже — його читали на Руси скорше, ніж у західній Европі. Инші не найшовши такого цитату ні в Ілїяді, ні в Одисеї, висловили думку, що згаданий цитат узяв літописець мабуть із якогось збірника в роді „Пчели", куди попадали цитати зі стариних письменників, і подав його під іменем Гомера. Виясненем сеї справи й займаєть ся автор. Зазначивши, що на заході знаний був у середних віках тілько метричний витяг із Гомера, т. зв. Homerus latinus, і що взагалї йому там не щастило, а навпаки — у Візантії Гомерові твори були дуже розширені і то не тілько в автентичних текстах, але ще більше може у численних переробках, парафразах і т. д. (Гомерови приписували вже у старині між ин. пр. деякі твори епічного циклю, гимни, жартливі дрібнички, епіґрами, одну сатиру й одну пародію), автор висловлює здогад, що власне одна з таких переробок Гомера згл. один із творів псевдо-Гомерових і були тим жерелом, звідки наш лїтописець узяв свій цитат. В кождім разї, звідки небудь автор лїтописи його взяв, найшов він його з іменем Гомера.

XVIII зас. дня 10 грудня.

1) Др. В. Щурат зреферував працю проф. Ю. Полівки (Прага) п. з. Lidové povidky o zkroceni zlé ženy. 2) Ф. Колесса зреферував працю проф. М. Сумцова п. з. Українські думи,

3) В. Гребеняк зреферував свою працю п. з. Сліди т. зв. скитської культури на галицькій Україні. Всі праці ухвалено друкувати в „Записках“.

Зміст праці проф. Ю. Полївки:

Автор в розвідці про „Людові оповіданя про приборкане злих жінок“ звертає увагу на одну дуже популярну ґрупу оповідань, в яких зла жінка, велика панї (дідичка, цариця, ґрафиня) незвичайним способом дістаєть ся в положенє бідної (шевчихи, ковалихи) і бере прикрі лекції покори й уляглости, підчас коли бідна займає її становище, поки в кінци обі не вертають ся до своїх роль. Такі оповіданя курсують у Галичинї, на Білій Руси, в Росії, на Угорщинї; більше в середній Европі у Словінців, Чехів, Мазурів; найбільше в західній Европі, хоч там уже не так у формі устної традиції, як радше в лїтературних оброблених, що вказувало-б на книжне й західно-европейське походженє тих оповідань. Автор розвідки й доходить до жерела їх, яким є анґлїйський сценїчний жарт Томи Джевона з 1686 р., де заміна жіночих роль є дїлом маґіка. Той сценїчний жарт у XVII ст. був перероблений на оперу; в Нїмеччинї став популярний у двох перерібках [Борка (1743) і Вайсе], у Франції в перерібці М. Седана (1751). В Празї по нїмецьки друковано його 1771 р. в перекладї з француського, а по чеськи 1841 р. в перерібці з італїйського. Ранші сліди популярного мотиву вказує др. Полївка в віршах і сценїчних жартах Нїмеччини з XVI ст.

Зміст працї проф. М. Сумцова:

Назва „дума“, здаєть ся, давна українська. Творцями дум були мабуть письменні вояки-козаки, учасники й очевидцї описуваних подій. Початок дум треба віднести до глибокої старини: „Слово о полку Ігоревім“ можна власне вважати старою українською думою. Про думи згадують уже польські письменники XVI – XVII ст. (Сарнїцкий, Морштин, Петриций). В XVIII ст. починають думи упадати, натомість множать ся короткі історичні пісні. Не треба одначе розуміня дум розширювати на історичні піснї з елїґійним характером, як се робить Дашкевич. Надто розширили обем історичних пісень

колядками й весільними піснями Антонович і Драгоманів, зачисливши сюди також пісні, в яких згадка про Турків і Татар зовсїм припадкова. Костомарів причислив до історичних чимало пісень обрядових.

Думи визначають ся сумним настроєм, при тім розбуджують у слухача віру у дійсність описуваних подій. Важне місце в думах визначено матери, що являєть ся неначе символ родинної любови й моралї. Замітна риса дум — се єднанє людий до загальности суспільних інтересів і побратимство. Характеристичною для дум є також точність в означуваню місця й часу. У формі дум замітна нерівномірність віршів, речітативний спів, дієслівні рими, апострофи; стилїстичною признакою дум є вживанє однозвучних й однозначних слів.

В кінцї вказує автор на новійші досліди про думи й бажає повного їх виданя.

Зміст працї д. В. Гребеняка:

Звернувши увагу на невідповідне дотеперішне звязуванє теріторії галицької України з передісторичними культурами заходу, автор висказує погляд, що східна Галичина радше злучена тїсними узлами з дальшим сходом, із придніпрянськими землями. Се дуже ярко показуєть ся в т. зв. скитській добі. З дотеперішного відкопаного і описаного матеріялу можна зіставити находки із десятьох місцевостий, яких форми находять собі анальоґію не деинде, як саме в крузї скитської культури. Се вже достаточний доказ на істнованє у згаданій добі тїсної звязи між теріторіями галицької і закордонної України. Вона зазначуєть ся ще яркійше, коли цїлу окрему, галицьку культуру, репрезентовану цвинтарищами з сїл Чех і Висоцька, брідського повіта, вчислимо до сеї самої катеґорії. Тодї згадана звязь зарисуєть ся так виразно і покажеть ся так значною, що заперечити її — не можливо. Яка се саме була звязь, покищо вияснити ще не можна і на разї мусить вистарчити лише само сконстатованє факту, що вона істнувала, а то в часї між VII— IV ст. пер. Хр.

XIX зас. дня 17 грудня.

1) Др. Ст. Томашівський зреферував працю акад. Ф.

Корша (Москва) п. з. Дещо про вийстя вкраїнської народности. 2) Др. Ів. Крипякевич зреферував свою працю п. з. Козаччина в політичних комбінаціях 1629—31 рр. Обі праці ухвалено друкувати в „Записках".

Зміст праці акад. Ф. Корша:

Автор починає статю деякими увагами до звісної Погодинської теорії (що жителі Наддніпрянщини в дотатарській добі належали до великоруського племени), якій відмовляє всякої наукової вартости, та у звязи з тим відновляє питане про правітчину українських племен. Беручи в основу теорію К. Михальчука, висловлену у відкритім листі до пок. московського ученого О. Пипіна, про близкість української мови до західних та південних славянських, показує цілий ряд фактів споріднення з Сербами, яке — на думку автора — може бути пояснене лише колишнім сусїдством обох народностий, правдоподібно в західних Карпатах або таки над Дунаєм — згідно з теорією найстаршого лїтописця Нестора.

Зміст праці дра Ів. Крипякевича:

Козаччина звернула увагу західної Европи своїми походами на Чорне Море і участю у війнах Польщі з Москвою і Швецією. В 1620 р. розпочали ся дипльоматичні проби відвернути козаків від Польщі і приєднати їх для антигабсбурської ліґи. Шведський король Ґустав Адольф бажав увійти в зносини з Запорожем і взяти козаків до воєнної служби; Ґабор Бетлен бажав знайти в козаках союзників для своїх плянів на польську корону; ті змаганя підпомагала европейська дипльоматія в Царгороді, як венецький і анґлійський посол, а передовсїм голяндський амбасадор Корнелїс Гаґа, що стояв у тїсних зносинах із патріярхом Кирилом Люкарісом. До козаків спеціяльно звертає ся мандірвний французький дипльомат Яків Руссель, що стояв у службі Бетлена, а потім Ґустава Адольфа; в статї зібрано дані до біоґрафії сього аґента і опубліковано його лист до Запорожцїв з 1631 р.

XX зас. дня 31 грудня.

1) Відчитано відмовну відповідь проф. М. Грушевського

на просьбу секції в справі резиґнації його з президії секції. 2) Др. Іл. Свєнціцький зреферував свою працю п. з. З історії відродженя білоруського письменства. 3) Др. В. Щурат зреферував статю Т. Реваковича п. з. З переписки галицько-українських письменників у початках 1860-тих рр. Обі праці ухвалено друкувати в „Записках".

Зміст праці дра Іл. Свєнціцького:

Після остаточного підчиненя Б. Руси під політично-культурний вплив Польщі в половині XVII ст. білоруське письменство завмерло майже на два столїтя. Внутрішна животворна сила нації проявляла ся одначе від часу до часу чи то в особлившій любови до рідного краю у шляхти, чи то в пробах деяких польських письменників увести елементи білоруського народного побуту в польське письменство, чи в кінци від початку XIX ст. в інтересї, який виявляли деякі дослідники народної пісні і мови, прихильники людової білоруської творчости. З сих дрібних струй повстає в полов. XIX ст. одна сильнійша течія білорусько-польського письменства (Барщевський, Марцїнкевич), яке вже в 70-тих роках має таких представників як Бурачок-Богушевич і Лучина-Неслуховський, що пишуть уже чисто по білоруськи латинською азбукою, та вводять у свої твори громадянські теми. Рух громадянський в Росії того часу має цілу низку інтересних дрібних суспільних видавництв, що мали на меті пробудити громадянсько-національну свідомість широких народнїх мас. Жовтнева конституція 1905 р. дала спромогу прихильникам народної самобутности і самосвідомости згуртувати ся коло видавництв Наша Доля і опісля Наша Ніва, які й є головними представниками живої лїтературно-національної дїяльности на Білоруси. Взагалі-ж у нинїшнім білоруськім руху є три головні противенства, а саме: польсько-католицька-ґрупа з латинкою, білоруська поступова орґанїзація (з латинкою і азбукою), та білорусько-російська (з православем і спільною російською мовою).

Зміст статї д. Т. Реваковича:

Радник Титко Ревакович подає уривки з листів, писаних

Нат. Вахнянином та Вол. Стебельським до Танячкевича і Климковича 1863—4 рр., в добі другого відроджения гал. України. Епігони поколїня з часів Метерніха, Баха, представники студ. кружків у Перемишли і Самборі в добі нового конституційного житя під сильним подихом Шевченкової поезії являють ся національно-полїтичними романтиками-ентузіястами, що свої мрії старають ся погодити навіть із такими справами приватного житя, як подруже, але не вміють здобути ся на щось позитивне у практичнім житю. Молодечий романтизм панує в них у всім, почавши у стилю листів (Вахнянина), а скінчивши на поривах до писаня метафізичних студій (Стебельського). Та будь що будь є він доказом ідейности, якої в новійшому часї звичайно відмавляєть ся тодїшному поколїню. Подані листи нарядив автор цінними коментарами зі своїх споминів.

ЗАСЇДАНЯ ФІЛЬОЛЬОҐІЧНОЇ СЕКЦІЇ.

V зас. дня 20 падолиста.

1) Відложено уконституоване секції й вибір делеґата до Видїлу до зібраня більшого комплету; тодї порішить ся також справу вибору нових членів. 2) Др. К. Студинський подає до відома, що незадовго вийде з друку подвійний том секції, який містить акти духовної семінариї з 1829—1843 р. Постановлено зажадати від Видїлу, щоби й 1914 р. визначив кошти на подвійний том збірника секції. 3) Принято до відома ухвали етноґрафічної та язикової комісії з увагою, що секція противить ся ставленю правописної справи на зїздї укр. письменників.

ЗАСЇДАНЯ МАТЕМАТИЧНО-ПРИРОДНИЧОЇ СЕКЦІЇ.

III зас. дня 17 жовтня.

1) Переведено уконституоване секції, вибравши директором радн. двору дра І. Горбачевського, його заступником дра

Вол. Левицького, секретарем дра Ст. Рудницького, заступником секретаря дра Ю. Гірняка, делеґатом до Виділу дра Ст. Рудницького. 2) Вибрано до комітету для редаґованя Збірника секції: дра В. Левицького, дра Ів. Раковського, дра С. Рудницького. 3) Др. В. Левицький зреферував розвідку дра Чайковського п. з. „Студії з теорії конґруенції". Ухвалено друкувати в 2-ім випуску XV тому Збірника. 4) Др. С. Рудницький зреферував статю дра С. Ґериновича: „Дещо про нові погляди на єство ґеоґрафії". З огляду на рефератовий характер статі ухвалено друкувати її в „Науковій хроніці" XVII тому Збірника. 5) Передискутовано справи порушені в письмі Виділу з дня 13 жовтня і ухвалено: прелімінувати на Збірник (2-ий випуск XV тому і XVII том) що найменше 30 аркушів друку та взяти участь у наміренім зїзді українських письменників в році ювилею Т. Шевченка. До приготованя рефератів на зїзд назначено дра Ю. Гірняка і дра С. Рудницького. 6) Вибрано дійсним членом Товариства дра Миколу Чайковського.

Зміст праці дра М. Чайковського:

Предметом студій є розвязка і дискусія конґруенцій 3 і 4 степеня з первочисельним модулом; вона попереджена загальною теорією поля Ґальоа. Розвязка переведена методою Cauchy (анальоґічною до методи Ляґранжа в теорії порівнань). Маючи кубову конґруенцію $y^3-3Ay-2B\equiv 0$ (mod. p) вводимо дві ресольвенти форми $27v\equiv(3t)^3\equiv(y_1+\gamma^2y_2+\gamma y_3)^3$ (mod. p), де $\gamma^2+\gamma+1\equiv 0$ (mod. p), а в разі двоквадратної конґруенції $y^4-6Ly^2-4My+3N\equiv 0$ (mod. p) уживаємо трьох ресольвент $4v\equiv(y_1\pm y_2\mp y_3\mp y_4)^2-16L$ (mod. p). Дискусія оперта на квадратнім характері виріжників конґруенції, від яких залежать ресольвенти.

IV зас. дня 3 грудня.

1) Др. В. Левицький зреферував працю дра Ю. Гірняка п. з. „Дещо про теоретичне і методичне значіне сочинника температури скоростий процесів для хемічної кінетики". Ухвалено друкувати в 2-ім випуску XV тому Збірника. 2) Др. Ст. Рудницький зреферував свої „Причинки до ґеоґрафічної термі-

нольоґії". Ухвалено друкувати також. 3) Той сам дав звіт із вакаційної екскурзії в Чорногору, підчас котрої прослїджено 10—20 липня леднякові слїди північного склону гір від Говерлї до Шпиці (включно). 4) Той сам предложив плян евентуального зїзду українських письменників. Ухвалено, що пожадані булиб реферати: а) про нашу наукову мову і терміноньоґію; б) про нинїшнїй стан математичних і природописних наук на Українї.

Зміст працї дра Ю. Гірняка:

Автор старає ся навести кілька теоретичних арґументів (дорогою анальоґій) для особливої важности сочинника температури скоростий хемічних процесів. Опісля ілюструє річ кількома квантитативними стеричними правилами. Наконець задержує ся на тавтомерних процесах і дискутує два невиясненї питаня, що відносять ся до тих перемін.

Засїданя комісий.

ЗАСЇДАНЯ БІБЛЇОҐРАФІЧНОЇ КОМІСИЇ.

І зас. дня 21 падолиста.

1) Перед приступленем до порядку нарад заст. голови комісиї др. В. Левицький помянув пок. голову комісиї Івана Ем. Левицького й члена її Михайла Комарова. Присутні пошанували память їх повстанем з місць. 2) Комісия уконституовала ся так: В. Дорошенко — голова, др. В. Левицький — заст. голови, Ол. Назаріїв — секретар. 3) Відчитано письмо Гол. Видїлу з дня 13 жовтня в справі наукового прелїмінара на 1914 р., святочних зборів дня 10 марта с. р. і зїзду українських письменників. Комісия ухвалила: а) Просити Видїл вставити в прелїмінар буджету на 1914 р. кредит на два томи видавництва комісиї. б) Видати бібліоґрафічний показчик „Ševčenkiana“ по 1914 р. (під редакцією В. Дорошенка) і збірку всїх відзивів про Шевченка до дня його смерти (під редакцією дра В. Щурата) — й просити Видїл признати кошти, потрібні на їх приготовлене. в) Справу проектованого зїзду українських письменників віддати до зреферованя дрови Ів. Крипякевичеви. 4) Принято до відома, що Наукове Товариство ім. Шевченка набуло на власність рукописні бібліоґрафічні матеріяли по пок. Ів. Е. Левицькім. 5) Принято в члени комісиї дра Б. Барвінського.

ЗАСІДАНЯ СТАТИСТИЧНОЇ КОМІСІЇ.

I зас. дня 26 падолиста.

Обговорено плян видання IV-го т. „Студій з поля суспільних наук і статистики", до якого зголосили свої праці пп. М. Залізняк, А. Жук, І. Франко, М. Лозинський, Ст. Томашівський, В. Охримович, Ст. Баран.

ЗАСІДАНЯ ЕТНОҐРАФІЧНОЇ КОМІСІЇ.

II зас. дня 27 вересня.

1) Комісія уконституовала ся вибравши: Головою — Вол. Гнатюка; заст. голови — Філяр. Колессу; секретарем Евг. Форостину. 2) Принято до відома стан друку видань за 1913 рік. На „Етноґр. Збірник" віддав В. Гнатюк рукопис колядок і щедрівок (на два томи) ще в маю. На „Матер. до укр. етн.". що мають містити мельодії Баранюка, Сенчика, Омельського й Вітошинського, передав др. С. Людкевич рукопис у серпни. Доси друкарня не розпочала ще роботи. 3) Принято до відома, що XIV т. „Мат. до укр. етн." за 1911 р. докінчить ся небавом і вийде. 4) Принято пляни видань на 1914 р. До „Етноґр. Збірника" т. XXXVII запропоновано корпус байок (оповідань про звірів), який зладить В. Гнатюк; до XXXVIII т. постановлено дати ту збірку корпуса пісень, котра швидше буде зредаґована. „Матер. до укр. етнол.", т. XVII, має бути збірний і буде містити кілька описів народн. поживи з ріжних сторін статї А. Онищука з Гуцульщини, статю Ф. Коломийченка й инші. 5) Постановлено віднести ся до Виділу з просьбою, щоби й на далї затвердив дотеперішну практику, на підставі якої кождий співробітник комісії, зазначений у передмові, має дістати один примірник того тому, в якім щось надруковано з його записів.

III зас. дня 15 жовтня.

Відчитано письмо Виділу з дня 8 жовтня і ухвалено: 1) Просити Виділ, щоби в буджеті на 1914 р. признав комісії

на екскурзії крім звичайної щорічної квоти 1000 К, також надвишку з 1913 р. у квоті 800 кор., а то з огляду на потребу збираня нових матеріялів, бо дотеперішні можуть у короткім часі вичерпати ся. 2) В справі зїзду укр. письменників комісія заявила ся за його скликанем, уважаючи найвідповіднійшою порою для нього великодні ферії. 3) Предметом нарад зїзду по думці комісії повинні бути: а) Удностайнене правописи і літературної мови. б) Орґанїзація письменників. Коли дійде до зїзду, комісія предложить проґраму для участи в його працях.

ЗАСЇДАНЯ ЯЗИКОВОЇ КОМІСІЇ.

VI зас. дня 17 падолиста.

1) Др. Ів. Зілинський зложив справоздане з приватної наради в справі управильненя української правописи, запропонував виготовити й розіслати знавцям укр. мови правописний квестіонар та просити деяких спеціялїстів, щоб виготували реферати в сїй справі. 2) Відчитано проект правописного квестіонаря та постановлено приладити його до друку, порозумівшись у тім напрямі з фільольоґічною секцією.

Надзвичайні Загальні Збори

(26-го грудня 1913).

***Порядок нарад:** а) відкрите Заг. Зборів; б) зміна статутів Товариства; в) фінансовий стан Товариства.*

Збори відкрив заст. голови С. Томашівський, стверджуючи доконане формальностей приписаних статутом і вияснюючи ґенезу і цїль сих надзвичайних загальних зборів. Виділ скликав їх на поручене останних загальних зборів з дня 29 червня т. р. задля реформи статута. Проект зміни, який учасники зборів одержали в призначенім на се речинци, треба уважати результатом співділаня всїх членів, яким дана була заздалегідь можливість висловити ся докладно що до кождого напряму зміни. Дальше повідомив заступник голови про персональні зміни в Видїлї по звичайних загальних зборах, а то про уступлене голови проф. Михайла Грушевського, відчитуючи при сїм листи, якими з сеї нагоди обмінював ся Видїл із бувшим головою. Ся справа була предметом окремої довірочної наради членів Видїлу і трьох висланників членів Товариства з російської України, нарада — яка довела до компромісового формального поладнаня конфлїкту, пануючого від пів року в Товаристві. Вироблену там формулу приймив Видїл на нинїшнім засїданю за свою і просить отсе збори приймити сю резолюцію одноголосно без дискусії. Вона звучить: Загальні Збори не приймають до відома резиґнації Голови Товариства проф. М. Грушевського і звертають ся до нього з просьбою взяти сю резиґнацію назад.

Збори ухвалили її більшостю голосів.

До веденя дальших нарад вибрано головою зборів д. чл. Юліяна Романчука, його заступником зв. чл. дра Івана Копача.

По сїм реферував справу реформи статута д. чл. др. Володимир Охримович. Поясинвши докладно ґенезу і суть проектованих змін заявив іменем Видїлу, що з огляду на пристрастний й особистий характер дискусії над статутом у пресї і серед громадянства та з огляду на появу в останнїй хвили нових проектів, симпатичних чимало членам — й у слїд за сим неможливість ухвали реформи en bloc — Видїл бере справу зміни статута з порядку нарад отсих загальних зборів і в відповіднім часї поставить її наново перед збори членів.

Над сим внесенем вивязала ся жива дискусія, яка закінчила ся ухваленем ось такого внесеня: „Поручає ся Видїлови виробити новий проект реформи статута, зложивши задля сього окрему нараду дїйсних членів, та скликати протягом 1914 р. спеціяльні надзвичайні загальні збори для ухваленя зміни статута.

По сїм голова зборів закрив наради.

·Справоздане з бібліотеки

за час від 1 вересня до 31 грудня 1913 р.

I відділ.

(Книжки, часописи, карти й ин.).

В часї від 1 вересня до 31 грудня 1913 р. вписано в катальоґ I-го відділу 308 нових чисел (25.894—26.201) у 442 томах і випусках; нових періодиків і томів дописано до давнїйших 1020. Разом вписано 1462 нових томів і випусків.

До відділу I-го закуплено: через книгарнї 150 творів у 234 томах і випусках + 193 карт (мап) за 1322·54 кор. (625·48 кор. + 273·89 руб.); через антикварнї й приватно 134 творів у 322 томах і випусках за 766·61 кор. (140·70 кор. + 175·77 руб. + 66·70 мар.).Разом: 284 творів у 556 томах і випусках + 193 карт (мап) за 2089·15 кор.

З обміну: з науковими інституціями й редакціями за видання Н. Т. 643 тт. і вв.; з приватними особами за видання Н. Т і бібліотечні дублєти 61 тт. Разом: 704 тт. і вв.

З дарів прибуло 1291 тт. і вв. + кілька збірок листкових друків.

Разом з купна, обміну й дарів: 2551 тт., бр. і вв. + 193 карт (мап) + кілька збірок листкових друків.

До I-го відділу бібліотеки дарували отсї особи, інституції й видавництва:

1) Ф. Андрусевич (Львів) — 1; 2) Вид. „Арго" (Київ) 1; 3) Ю. Балицький (Львів) — 3; 4) М. Баран (Львів) — 11; 5) Вид. „Бібліотека для р. молодежи" (Коломия) — 1; 6) П. Буняк (Львів) — 7; 7) І. Васильченко (Рига) — 2; 8) О. Василіяни (Жовква) — 5; 9) W. L. Wee (Independence. Missouri) — 1; 10) Я. Весоловський (Львів) — 2; 11) Я. Вінцковський (Львів) — 40; 12) І. Возняк (Львів) — 1; 13) М. Возняк (Львів) — 3; 14) П. Вовк (Вовчківці) — 13 + зб. лист. др.; 15) М. Галущинський (Рогатин) — 1; 16) о. Гавицький (Львів) — 1; 17) Я. Ганкевич (Львів) 24 + зб. часоп.; 18) Г. Гануляк (Львів) — 4; 19) А. Гаціяк (Львів) — 2; 20) В. Гнатюк (Львів) — 7; 21) Марія Грінченко (Київ) — 19; 22) В. Гришко (Скрентон) — зб. часоп.; 23) Др. Я. Грушкевич (Станіслав) — 15; 24) Н. Гудзій (Київ) — 2 25) І. Давидович (Рогатин) — 6 + зб. л. др.; 26) А. Дермаль (Львів) — 1; 27) Ред. „Діла" (Львів) — 6; 28) Дирекція прив. укр. ґімназії в Городенці — 1; 29) Дирекція ц. к. ґімн. в Тернополи — 1; 30) Дирекція прив. ґімн. в Турці — 1; 31) Дирекція ц. к. II ґімн. в Чернівцях — 1; 32) В. Дорошенко (Львів) — 8; 33) Д. Дорошенко (Київ) — 6; 34) Др. А. Єнсен (Стокгольм) — 2; 35) П. Єремійчук (Львів) — 1; 36) С. Єфремов (Київ) — 2; 37) Б. Загайкевич (Перемишль) — 5 + зб. л. др.; 38) П. Зайцев (СПетербург) — 1; 39) Р. Заклинський (Львів) — 2 + л. др.; 40) М. Залізняк (Львів) — 1; 41) А. Жук (Львів) — 77; 42) О. Іванчук (Косів) — 1; 43) В. Каминський (Варшава) — 3; 44) І. Калиняк (Львів) — 2; 45) О. Карашкевич (Коломия) — 1; 46) Т-во „Карпатія" (Львів) — 5 + зб. л. др.; 47) Т. Каськів (Newark) — 2; 48) Д. Катамай (Львів) — 5; 49) М. Кічура (Коломия) — 1; 50) О. Когут (Львів) — 2; 51) Г. Колцуняк (Коломия) — 52; 52) Б. Комаров (Одеса) — 3; 53) о. Е. Константинович (Сянік) — зб. л. др.; 54) А. Корнелля (Львів) — 4; 55) Ів. Кревецький (Львів) — 1; 56) Др. Ів. Крипякевич (Львів) — 55 + зб. л. др.; 57) В. Кучер (Тернопіль) — 1; 58) А. Лебедев (Саратов) — 1; 59) Вікт. Левицький (Камінне) — 1 + зб. л. др.; 60) Др. В. Левицький (Львів) — 174; 61) Мод. Левицький (Чернівці) — 4; 62) О. Лисинецький (Львів) — 20; 63) Д. Лисиченко (Катеринослав) — 1; 64) М. Лозинський (Львів) — 1; 65) А. Лотоцький (Рогатин) — 18; 66) В.

Лотоцький (Львів) — 1; 67) О. Майданюк (Львів) — 4; 68) Т-во „Медична Громада" (Львів) — 1; 69) Гр. кат. Митроп. Консисторія (Львів) — 1; 70) Вид. „Мужицьке видавництво" (Коломия) — 2; 71) „Народна канцелярія" (Львів) — 4; 72) Т-во „Народна Торговля" (Львів) — 5; 73) Ред. Наша Ніва" (Вильно) — 1; 74) Ред. „Наше Дѣло" (Київ) — 1; 75) С. Никифоряк (Львів) — зб. лїтоґр.; 76) О. Новицький (Москва) — 1; 77) І. Павловський (Полтава) — 2; 78) М. Панас (Львів) — 2; 79) В. Панейко (Львів) — 3 + зб. л. друк. 80) К. Паньківський (Львів) — 4; 81) Я. Пастернак (Львів) — 1 + зб. л. др.; 82) В. Пізар (Львів) — 56; 83) П. Понятенко (Київ) — 1; 84) Р. Прихитко (Львів) — 3; 85) О. Роздольський (Львів) — 1; 86) „Руська Книгарня" (Скрентон) — 2; 87) Др. І. Свєнціцький (Львів) — 22; 88) Т-во „Селянська Бурса" (Станїславів) — 2; 89) Ю. Сїрий (Київ) — 4; 90) З. Скварко (Коломия) — 1; 91) Е. Стернюкова (Черновцї) — 1; 92) Др. Г. Стрипський (Будапешт) — 1; 93) М. Струтиньский (Львів) — 1; 94) М. Сумцов (Харків) — 1; 95) По пок. др. П. Сушкевичови (Львів) — 347; 96) З. Сушко (Львів) — 2 + зб. л. др.; 97) С. Твердохлїб (Львів) — 1; 98) М. Тершаковець (Львів) — 1; 99) Е. Тимченко (Варшава) — 1; 100) „Тво прих. л. н. і шт." (Львів) — 5; 101) Др. Ст. Томашівський (Львів) — 6; 102) Вид. „Торбан" (Львів) — 1; 103) Др. К. Трильовський (Яблонів) — 85 + зб. л. др.; 104) Ред. „Украин. Жизнь" (Москва) — 6; 105) Укр. Пед. Т-во (Львів) — 20; 106) Др. Ів. Франко (Львів) — 6; 107) М. Хоркавий (Львів) — 3; 108) Др. Роман Цегельський (Чернівцї) — 1; 109) І. Чупрей (Яблонів) — 1 + збр. л. друків; 110) М. Шаповал (Михайлівський хутір) — 1; 111) С. Шелухин (Одеса) — 2; 112) Р. Шпитко (Львів) — 1; 113) о. Ф. Щепкович (Станїславів) — 1; 114) В. Щербаківський (Полтава) — 1; 115) Др. В. Щурат (Львів) — 11; 116) Л. Юркевич (Львів) — 1; 117) о. др. Д. Яремко (Львів) — 2.

До дублєтів відкинено 710 тт., бр. і вв.

До переплету віддано 233 тт.

II ВІДДІЛ.

(Рукописи, автографи, дипльомати).

В часї, обнятім сим справозданем, до відділу рукописий прибуло:

З закупна згл. обміну: 1) Ірмологіон XVIII в. (з угорської Руси); 2) збірка паперів з угор. Руси XIX в.; 3) евангелїе учит. XVII в. (Гал.); 4) служебник XVII в. (Гал.); 5) перґ. грамота з 1753 р. (Ст. Потоцький означує повинности міст. Отинії — Гал.).

Дарували: 1) В. Боровик (Одеса): — збірка рукописий [а) 2 укр. співанники наб. пісень XVIII—XIX вв.; б) українська сатира на польське повстане 1863 р. віршом (без автора); в) уривок укр. повісти невід. автора з 60-тих рр. XIX ст. г) уривок укр. церк. проповіди з пол. XIX ст.; д) уривок записів нар. вірувань з обсягу господарства й ин.); 2) О. Гнїдий (Лука): — 1 рук.; 3) о. Е. Константинович (Сянік): — збірка паперів окружної „Руської Ради“ в Сяноцї з 1848 р.; 4) Др. Ів. Копякевич (Львів): — збірка рукописий [а) збірка помянників XVIII—XIX вв. з Галичини; б) збірка актів до історії гр. кат. церкви в Холмщинї 2-гої пол. XIX ст.]; 5) О. Роздольський (Львів): — 6 листів до ґенер. Павши з рр. 1783—1794.

Всїм жертводавцям Управа Біблїотеки складає щиру подяку.

Фреквенція.

В часї від 1. IX — 31. XII 1913 р. визичено з біблїотеки:

	друків		рукописий
	томів	на реверсїв	
до „Наукової робітнї“	2129	962	51
до дому	1038	886	—
разом	**3167**	**1848**	**51**

Управа.

Справоздане з музея

за місяці вересень — грудень 1913 року.

В сім часї музей набув:

Через К. Широцького 80 штук глиняних виробів із Поділя на российській Україні.

Від д. Р. Носковського — черепи глиняних начинь римського типу з тілопального гробу; разом із тим бронзовий ґузик і 11 пацьорків.

Від Я. Собенка — 8 височних бронзових перстенів; бронзова таблиця з зображенем Ісуса на хресті; медаль з олова; усе найдено побіч скелета в Звенигороді гал.

Дарували до музея:

Д. Р. Заклинський в Станїславові — 52 предмети з побуту української провінціяльної інтелїґенції кінця XVIII і початку XIX столїтя (вироби з фаянсу, скла і т. д.

Др. В. Левицький у Львові — збірку старих монет, збірку членських грамот ріжних українських товариств, збірку сокільських відзнак і кілька фотоґрафій і альбумів.

Др. Б. Барвінський у Львові — фотоґрафію портрету Мазепи з краківського „Muzeum Narodowego".

Др. Д. Лукіянович у Львові — збірку писанок.

Д. Ю. Лапшин — пряслиці з шіфера, викопані в Звенигороді галицькім; черепе глиняних посудин, ibid.; віж кремінний, ibid.

П. Квасниця — 2 бронзові дротики, скручені спірально; 6 глиняних горнят — венецького типу, які знайдено побіч скелетів.

В. Гребеняк — 2 глиняні урни провінціяльного римського типу з Липиці Горішної й найдений з ними зелізний ножик.

Т. Залеский — кремінна полїрована сокира, найдена в с. Городниці, пов. Городенка; кремінний ножик, камяний товчок; частина ніг великої глиняної статуетки сидячого типу (передпільська доба); 2 глиняні грузила ibid.; мисочка, малий глиняний кубок зі слїдами мальованя; бронзова прикраса у видї дзьоба птаха, бронзові колїсцятка, бронзова фігура і кістяне шило.

Інж. Корнелля — глиняна пряслиця, 2 глинні горнятка, 3 глиняні черепки з с. Пшесні, п. Тарноберег; бронзова рушниця так званого київського типу з Іваня Золотого, заліщицького пов., глиняна урна з перепаленими кістками і части людського скелету.

Нові виданя Товариства.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка. Наукова часопись, присвячена передовсім українській історії, фільольоґії й етноґрафії, виходить у Львові що два місяці під редакцією М. Грушевського. Рік XXII. Р. 1913, кн. VI. Т. CXVI. Львів, 1913. Ст. 264, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст: 1. Зміст тому, ст. 3—4. — 2. Нові матеріяли до історії соборів 1629 р., подав Іван Крипякевич, ст. 5—39. — 3. Чуднівська кампанїя 1660 р., студії Василя Герасимчука (докінчене), ст. 40—68. — Ще до історії устрою Гетьманщини XVII—XVIII ст., замітки Михайла Слабченка і Миколи Василенка, ст. 60—86. — 5. Азбучна війна в Галичині 1859 р., подає Іван Франко, ст. 87—125. — 6. Варіянти мельодій українських народнїх дум, їх характеристика і ґруповане, студія Філярета Колесси, ст. 126—165. — 7. Miscellanea: а) Бібліоґрафічна рідкість, под. І. Франко; б) З бібліоґрафічних занять Івана Вагилевича, под. М. Возняк; в) З історії київської громади — промова Павла Житецького на Шевченкових роковинах (з його посмертних паперів), ст. 166—189. — 8. Наукова хронїка: Історія України Олександра Яблоновского, оцінка М. Залїзняка, ст. 190—212. — 9. Бібліоґрафія (рецензії й реферати): преісторія, археольоґія й історія штуки, історія полїтична й культурна, фільольоґія, етноґрафія, житє суспільне і культурне, ст. 213—262.

Жерела до історії України-Руси. Видає археоґрафічна комісія Наук. Тов. ім. Шевченка. **Т. VI.** **Матеріяли до історії Галичини.** Зібрав і впорядкував Стефан Томашівський.

Т. III. Літописні памятки з р. 1648 — 1657. У Львові, 1913. Ст. XX+152+244⁰. Ціна 4 кор. Зміст: Передмова, ст. I—XX — Межи Пилявцями і Замостем, ст. 1—152. — I. Вступні замітки. Пилявецький погром, ст. 1. — I. Военна рада у Староконстантинові. Похід на Збараж і Броди, ст. 6. — III. Львівські відгомони української революції, ст. 12. — IV. Розпука, надія і зрада, ст. 21. — V. Піддати ся, чи відбивати ся? Приготованя до оборони, ст. 29. — VI. Облога, ст. 37. — VII. Помилуванє, ст. 53. — VIII. Відступ, чужоземні посли, ст. 64. — IX. Кандидати до польської корони запобігають ласки у Хмельницького, ст. 71. — X. Вишневецький на гетьманськім уряді. Нова втека. Приготованя до оборони Замостя, ст. 75. — XI. Замойські переговори, ст. 82. — XII. Посольство у Варшаву й на Угорщину, ст. 96. — XIII. На елекцийнім соймі. Вибір короля. Посольство до Хмельницького, ст. 101. — XIV. Поворот на Україну, ст. 109. — Дописки й додатки, ст. 115. — Obsidio Żamoscana a Ioanne Bytomski, ст. 137—151. — Недогляди, ст. 152. — Arma cosacica, conscripta a Samuele Casimiro Kuszewicz, cive Leopoliensi (1648—1655), ст. 1—104. — Appendix, ст. 105—152. — Monumenta conventuum Leopoliensium (1648—1657), ст. 153—190. — Arma Transylvanica anno 1657 Poloniae illata, descripta a Samuele Casimiro Kuszewicz, ст. 191—217. — Additamentum. З діярія С. Кушевича 1657 р., ст. 219—226. — Показчики (уложив Ю. Чайківський), ст. 227 —240. — Друкарські похибки, ст. 241. — Зміст, ст. 243—244.

Українсько-руський Архив. Видає історично-фільософічна секція Наукового Товариства ім. Шевченка. **Т. IX.** Матеріяли до історії української пісні і вірші. Тексти й замітки. Видає Михайло Возняк. I. У Львові, 1913. Ст. 240, 8⁰. Ціна 3 кор.

Матеріяли до української етнольоґії. Видає Етноґрафічна Комісія Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. **Т. XIV.** Мельодії українських народніх дум. Серія II. Списав по фоноґрафу і зредаґував Філярет Колесса. У Львові, 1913. Ст. XXXVI+196+44, 8⁰. Ціна 6 кор.

Збірник математично - природописно - лікарської секції Наукового Товариства ім. Шевченка. **Т. XV.** Під редакцією дра В. Левицького, дра. I. Раковського і дра С. Рудницького У Львові. 1913. Ст. 110, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст: Др. Микола

Чайковський, Студії з теорії конґруенцій, ст. 1—45. — 2. Др. Юліян Гірняк, Дещо про теоретичне і методичне значіне температури скорости процесів для хемічної кінетики, ст. 1—14. — 3. Др. Стефан Рудницький, Причинки до ґеоґрафічної термінольоґії, I, ст. 1—16. 4. Бібліоґрафія, ст. 1—34.

Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. Р. 1913. Вип. III. Ч. 55. Справоздане за місяці: май—серпень Львів, 1913. Ст. 32, 8°. Ціна 30 сот. Зміст: Засїданя Видїлу. — Загальні Збори. — Засїданя секцій (В. Гребеняк — Деревляні церкви гал. України. Б. Барвінський — Кілька документів і заміток до часів вел. князїв Свитригайла і Жиґмонта Кейстутовича. Іван Крипякевич — Нові матеріяли до історії соборів 1629 р.). — Засїданя комісій. — Справоздане з бібліотеки. — Справоздане з музея. — Нові виданя Товариства.
